

[Estrup]

pensationer et sekund længere, end det er nødvendigt af hensyn til at finde tilfredsstillende asbestfri erstatningsprodukter. Det betyder, at vi må lægge vægt på forsyningssikkerheden for sådanne asbestfri produkter, og at vi må stille krav til kvaliteten af disse produkter. For at tage et eksempel: vi kan ikke undvære bremsebelægninger på hverken almindelige automobiler eller busser og lastbiler, og det er nødvendigt, at asbestfri bremsebelægninger opfylder de færdselssikkerhedsmæssige krav. Så snart disse betingelser kan opfyldes såvel for nye køretøjer som for den eksisterende bilpark, bør forbuddet mod asbestholdige bremsebelægninger gøres effektivt og totalt.

I et vist omfang er denne holdning vel allerede fastlagt i asbestbekendtgørelsens § 5. Asbestholdige materialer må ikke fremstilles, importeres eller anvendes, hvis de kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende stof eller materiale, der har tilsvarende tekniske egenskaber. Dette er den såkaldte substitutionsregel. Derudover gælder det, at direktøren for arbejdstilsynet kan stille krav om, at de produkter, der er givet en dispensation for, erstattes med asbestfri materialer, når tilfredsstillende erstatninger findes.

Det forekommer mig, at dette danner et godt udgangspunkt for et pålæg fra folketinget til arbejdsministeren om inden for en kortere tid at reviderer forholdene i forbindelse med den aktuelle anvendelse af asbest og specielt de tidsfrister, som er givet for de eksisterende dispensationer. Hermed har jeg også sagt, at det radikale venstre principielt kan tilslutte sig socialdemokratiets ønske om en handlingsplan for et asbestfrit Danmark, som det hedder i indledningen til beslutningsforslag nr. B 136. Vi finder, at en sådan henstilling til regeringen og folketinget vil være et klart signal om, at asbestforbuddet skal gøres effektivt hurtigst muligt. Samtidig vil det give klare retningslinjer for de produktionsvirksomheder, som er involveret, og det vil ikke mindst tjene til at fjerne nogle af myterne og panikreaktionerne i befolkningen.

Vi har jo desværre i den seneste tid set eksempler på, hvordan frygten for asbest kan føre til panikagtige handlinger, som i stedet for at gavne sundheden fører til det modsatte resultat, og jeg tænker her ikke mindst på de

helt spontane krav og handlinger med hensyn til fjernelse af ethvert asbestholdigt materiale i bygninger, en fremgangsmåde, som vist nu stort set alle eksperter vurderer som noget nær det værste, man kan foretage sig.

Jeg kan således tilslutte mig den fremgangsmåde, den handlingsplan, som socialdemokratiet lægger op til, men jeg synes, det er svært i dag at vurdere det præcise indhold i handlingsplanen. Overskrifterne giver jo for en stor del sig selv, eftersom det er de asbestholdige stoffer, som er optaget på dispensationslisten. Men er tidsfristerne de rigtige? Er fristen den 1. juli 1987 det tidspunkt, hvor et forbud efter de tidligere omtalte principper kan gøres effektivt, eller er det snarere den 1. januar 1987, som VS peger på i deres beslutningsforslag, der burde være tidsrammen? Dette halve år er jo i relation til dispensationerne den reelle forskel mellem socialdemokratiets og VS' forslag.

Jeg kan ikke se, hvordan folketinget skal kunne tage stilling til, hvilken af disse tidsfrister eller en helt tredje tidsfrist man skal lægge sig fast på, uden at vi har et bedre grundlag for afgørelsen. Når princippet om et effektivt forbud så hurtigt som muligt er lagt fast, er det jo i bund og grund et teknisk spørgsmål, vi står over for.

Det fremgår klart både af bemærkningerne til de to beslutningsforslag og af det materiale, som arbejdsmarkedsudvalget har modtaget, at vi endnu har en række ubesvarede tekniske spørgsmål. Jeg skal nævne nogle stykker: kan der allerede fra udgangen af 1986 skaffes asbestfrit bremsebelægningsmateriale til alle bilmærker? Hvordan ligger det med asbestfri bremsebelægninger til entreprenørmateriel og værktøjsmaskiner? Hvad med de asbestfri friktionsbelægninger i elevatorer? Er der overhovedet tekniske muligheder for at levere asbestfri pakninger i det omfang, som er nødvendigt, eksempelvis top-pakninger til biler? Listen over gode spørgsmål kunne gøres væsentlig længere, men så vidt jeg kan se, understreger de stillede spørgsmål allerede den situation, folketinget står i.

Vi har holdningsmæssigt og politisk, udtrykt gennem bekendtgørelsen, afklaret vores forhold til asbest. Vi ønsker et totalt forbud, og vi ønsker det hurtigst muligt. Det, vi savner, er et overblik over de tekniske muligheder. Derfor finder det radikale venstre, at